Intet må være, som det er. Alt skal vendes og drejes af professionelle manipulatorer. Hos de borgerlige er sandheden blevet en mangelvare. Ethvert udspil er en trussel. Man siger konsekvent det modsatte af det, man mener, og det man gør, hvis det lyder bedre.

Færre penge til uddannelse er en styrkelse af uddannelserne. Nedskæring på u-landshjælp er en effektivisering af hjælpen til de fattige lande. Og når Akselborg og Venstrekommunerne får åreladt dansk miljø- og naturpolitik, ja så er det for at give miljøet og naturen tilbage til befolkningen.

Når man fjerner penge fra støtten til dansk film, så er det en styrkelse. Og når man siger nej til vindmølleparker til havs, så er det for at få mere miljø for pengene.

Og når man laver nedskæringer på uddannelse, miljø, forskning og kultur så er det af hensyn til børnene, de syge, de gamle - aldrig af hensyn til aktionærerne, svinebaronerne og ejere af dyre huse.

Manipulation, spindel, reklamen dominerer. Indpakningen er tilsyneladende altid vigtigere end indholdet. Moderne mennesker har kritisk sans. De mistror i stigende grad spindoctorerne og reklamedrengene. De ønsker ægthed. De ønsker noget, de kan tro på, fordi dem der siger det, selv tror på det.

Selvfølgelig skal vi socialdemokrater have gode formidlere og hele tiden forny os - og ikke mindst det sprog, vi bruger. Men vi skal altid huske, hvem vi er, hvad vi står for, hvor vi kommer fra og hvor vi vil hen.

Hvis man ikke selv har retningssansen i orden, så kan man aldrig få folk med.

Det jeg godt kunne lide ved formandens tale, var netop, at den var præget af hans klare socialdemokratiske holdninger og det konkrete socialdemokratiske modstykke til de borgerlige.

Socialdemokratiet er vores, men vi ejer det ikke. Vi har et aktivt medejerskab, men det er ikke vores personlige ejendom. Vi har det til låns. Vi fik det fra dem, der kom før os.

Og vi har pligt til at give det videre i god
stand til dem, der kommer efter os.

Ligesom demokratiet har vi pligt til at passe godt på Socialdemokratiet. Vi kan ikke bare skalte og valte med det, som var vi den sidste slægt på jorden.

Ja, vi tabte det sidste valg, og det er et fælles ansvar. Det var uretfærdigt, men sådan var vælgernes afgørelse.

Men måden man rejser sig på er ikke at kaste Socialdemokratiet, dets grundholdninger og dets aktive medlemmer på møddingen og erstatte det af en sløj kopi af det nye Venstre. Udtænkt af dyrekonsulenter, æltet frem i fokusgrupper og formuleret af spindoctorer.

Socialdemokratiet uden sine grundholdninger, uden sin historie, uden sin rod i kampen for de dårligst stillede og uden sine tusinder af aktive partimedlemmer er ingenting - ingenting.

Folk vil kunne se forskel mellem dem og os. Højrepartierne og Socialdemokratiet. Som en kendt amerikansk politiker engang sagde: "I midten af vejen er der ikke andet end hvide striber og døde fluer".

Vi samarbejder og forhandler inde på midten, men i udgangspunktet må folk kunne se forskel mellem højrepartierne og Socialdemokratiet.

Vores idéer om retfærdighed, om reel frihed for alle mennesker, om størst mulig lighed i levevilkår, på sammenhold både i og uden for Danmark er ikke forældede. De har en stærk appel til moderne mennesker. Navnlig hvis folk er overbeviste om, at vi selv mener det alvorligt.

Der er noget næsten komisk ved at se statsministeren som en sådan klonet Blair halse rundt for at erobre socialdemokratiske idéer. Mens nogle få højresocialdemokrater søger at vride liv ud af gamle nedslidte Venstreparoler.

Intet under at folk engang imellem bliver lidt forvirrede.

Vores forslag er ikke altid de nemmeste eller de mest populære og slet ikke de mindst komplicerede - se bare på vores skatteoplæg - men vi skal ikke lefle og krybe for presseluner og oppiskede stemninger. Vi skal holde fast.

Vi har en pligt til at vinde næste valg.

Med den nuværende regering er det ikke nogen uovervindelig opgave, men det kræver klare holdninger og konkrete forslag som modspil til højrepartierne. Tæt dialog

med befolkningen og evne til at kunne samarbejde.

Men først og sidst skal vi holde fast i, hvem vi er. Man må aldrig fuske med identiteten. Aldrig.